

elő s ha mégis előfordulna, méregdrágán árúsitják.

A magyar tanítók sose beszélnek meg a kezük alá adott gyermekek nevelésének nyelvi problémáit. Az elenyésző számú magyar tanítóság képviseli az újabb pedagógiai hozzáértés legalacsonyabb fokát. S ez alól csak egy-két fiatal a kivétel, akik az új körülmények között képezték magukat.

Altalában minden rendű-rangú fiataloknak bizonyos, az iskolán kívüli képzése sincsen megalapozva. Sem irodalmi önképzőkörök, sem egyéb célkitűzésű egyesületeik s még apró csoportok egymást képző baráti együtt-tartása sincs

szokásba véve. Pedig ez az egyetlen lehetőség és a legkönnyebb mód arra nézve, hogy megfelelő szakmai képzettség, tudományágak ismerete könyvek csekély száma és tanítók hiánya mellett megszerezhető legyen.

Pedig hol nem akadna három-négy lelkes fiatal, akik egymást képezve s egyúttal példát szolgáltatva vinnék tovább a már-már elejtett kultúra zászlaját.

Mert a szegénység, a szétszórtság és a ritkaság számba menő könyvek nem okozhatnak teljes főnakadást a kulturális előrehaladásban, ha mindenütt akadnak aktív csoportjai a kisebbségi kultúrközösségnek.

A »Híd« hírei

A „Híd” ezzel a számával befejezi első évfolyamát: a következő számunkkal már a második évfolyamba lépünk.

Megindulásunk pillanatában a kételkedés, máshelyütt az irigykedő rosszakarat nem nagy jövőt jósolt e nemes és önfeláldozó munkának. Könnyelmű vállalkozásnak tartották öntudatosan megfontolt munkánkat a „Híd”-at, mely a céltalanság zűrzavarában kiesik majd az olvasóközönség és az ifjúság szeretetéből.

Am nagyon csalódtak az ászalkodó és magukat mindenttudónak képzelő fölényesek, a „Híd” túlélte a szakszerű utópiával megjósolt közeli katasztrófát s a fölényesek szembehelyezkedése mellett is biztosan ível a jövőbe a derék építmény a kultúra és a testvérszeretet jelszavával.

Ebben a nehéz időben indultunk, amikor már a válság az életszükségletek beszerzését is veszélyezteti. Minket a kultúra és a testvérszeretet nemes jelszavai vezéreltek: önfeláldozó és lelkiismeretes munkánknak igazolható be az, hogy e nehéz időben a lap körüli anyagi nehézségeket legyőztük és biztosítottuk annak jövőjét.

Indulásunkkor ötszáz példányban jelentünk meg. A második negyedet már hatszáz példánnyal kezdtük. Az emelkedés tovább halad, úgy hogy november hónapban már hétszáz példányszámban hagyta el a „Híd” a nyomdát.

E szép eredményt egyrészt olvasóközönségünk szeretetének, másrészt ifjú munkatársaink lelkiismeretes munkájának köszönhetjük.

Reményel és bizalommal nézünk elébe a második évfolyamnak, melynek értékes eredményei nem maradnak el, ha olvasóközönségünk és ifjú munkatársaink továbbra is lelkes érdeklődéssel és kitartással velünk tartanak.

E munka elvégzésével szívből kívánunk olvasóinknak kellemes karácsonyt és boldog újesztendőt.

Felelős szerkesztő és kiadó LÉVAY ENDRE

Szerkesztőség és kiadóhivatal SUBOTICA, Sienkievičeva ulica 23.

A kéziratokért nem felelünk és azokat vissza nem adjuk.
